

‘O.L. Vrouw van Fatima, blijf ons beschermen...’

...dit staat in blauwe letters in de rand van de sokkel van het beeld wat pontificaal voor de Vituskkerk staat. Je vraagt je dan al snel af waarom en hoe lang dit beeld er al staat. Antwoord op deze vragen probeer ik hieronder te geven, met medewerking van Henny Vos ‘de koster’. Hij heeft mij van de nodige informatie voorzien, waarover later meer.

Berooid

Pastoor Jongerius (1879-1961), de toenmalige pastoor van de St. Vitusparochie (1935-1961), was aan het eind van de Tweede Wereldoorlog van mening, dat mocht Blaricum gespaard blijven van oorlogsgeweld, dit mede te danken was aan de bescherming van Onze Lieve Vrouw van Fátima. Hij vond het dan ook niet meer dan normaal dat er na de oorlog een beeld van haar zou komen bij de kerk. Gelukkig is Blaricum niet in de frontlinie gekomen in de laatste maanden van deze verschrikkelijke oorlog. Nederland was na de oorlog berooid en arm gestolen door de Duitsers. Blaricum maakte daarop geen uitzondering, wat het realiseren van dit beeld bemoeilijkte. Echter, pastoor Jongerius was een kei in het vinden van oplossingen voor dit soort problemen. Daar kwam bij dat wat hij in zijn hoofd had, hoe dan ook moest gebeuren.

Rekening

In mei 1948 vindt de bouw ervan plaats. Op de rekening van het geheel, die Henny de koster voor mij opgezocht heeft, staan mooie bijzonderheden die ik u niet wil onthouden. Het werk is uitgevoerd door de firma E. Rigter & Zonen van het Eikenlaantje 1. Er zijn 450 stuks kalkzandstenen gebruikt voor de fundering. 2950 klinkers voor het gedeelte wat boven de grond staat. Het beeld is geleverd door steenhouwerij Hebing, de voorloper van de Larense steenhouwerij. De aanvoer van het beeld geschiedde op een vrachtwagen waarop zand lag, met in dat zand het beeld. Op deze wijze van transport was de kans op beschadiging zeer gering. Dit was wel de grootste kostenpost, namelijk fl. 1309,-. Het beeld moest ook nog op zijn plaats gezet worden. Dit gebeurde door de firma. M. (Manus) v.d. Heiden, door middel van een takel. Kosten fl. 14.40. De totale kosten waren fl. 2657,25, voor toentertijd een aanzienlijk bedrag.

Recht voor de ingang

Het beeld kwam er dus toch en wel recht voor de hoofdingang van de kerk. Dit tot grote ergernis van de toenmalige koster Lammert Vos. Als wij van gemeentewerken destijds in de winterdag er tijdens het sneeuwschuiven langskwamen, zei hij steevast: "Zet de schuif even tegen dat beeld, dan hebben we weer zicht op de ingang". Daar zit wel een kern van waarheid in, maar het beeld staat er nu al ruim 66 jaar en ik vermoed dat dit wel zijn plaats blijft.

Maria

Maar wie was die O.L. vrouw van Fátima nu eigenlijk? Zoals zo vaak biedt Wikipedia uitkomst.

*Met **Onze-Lieve-Vrouw van Fátima** wordt Maria aangeduid die tussen mei en oktober 1917 zes keer verschenen zou zijn aan de drie herderskinderen Lucia, Franceso en Jacintha nabij het Portugese stadje Fátima.*

De verschijningen van Maria werden vooraf gegaan door drie bezoeken van een engel. Op 13 mei 1917 zou Maria voor de eerste keer aan de kinderen verschenen zijn en beloofd hebben elke maand opnieuw op de dertiende te zullen verschijnen. Ze riep de kinderen op om boete te

*doen en offers te brengen met het doel lijdende zielen uit het vagevuur te helpen en te bidden voor de bekering van zondaars, opdat zij niet naar de hel zouden gaan. De kinderen snoerden zichzelf daarop in met stevige koorden en zagen af van eten en drinken op bijzonder warme dagen. Ook droeg Maria hen op iedere dag de Rozenkrans te bidden omdat dat zou leiden tot innerlijke en **algehele vrede**.*

Twee van de drie herderskinderen, de broer en zus Francisco Marto (1908-1919) en Jacinta Marto (1910–1920), werden het slachtoffer van de Spaanse griep. Paus Johannes Paulus II verklaarde hen in 2000 zalig. Het derde herderskind, hun nichtje Lucia dos Santos (1907-2005), trad in 1925 in een Spaans Karmelietessenklooster. Zij schreef zelf haar herinneringen aan de verschijningen op. Lucia stierf op 13 februari 2005.
(bron: Wikipedia)

Blaricum, 9 september 2014

Frans Ruijter

Het beeld is gemaakt door Albertus Dresme,
Albertus Johannes Adrianus (Albert) Dresmé (Utrecht, 11 december 1915 - Utrecht, 24 oktober 2003) was een Nederlandse beeldhouwer en medailleur.

Leven en werk Dresmé leerde de beginselen van het vak van zijn vader, de beeldhouwer Adrianus Johannes Dresmé. Hij kreeg zijn opleiding aan de Kunstnijverheidsschool in Utrecht en studeerde vervolgens bij Jan Bronner aan de Rijksacademie van beeldende kunsten in Amsterdam.

Dresmé maakte figuurvoorstellingen in brons en steen. Zijn oorlogsmonumenten voor Jutphaas en Soest werden meerdere malen vernield en weer gerestaureerd. Hij woonde en werkte in Utrecht.